

Publicerad 2019-03-11 17:33 av Fröken Stork

Vecka elva

Du är så stor och så liten

Du är så främmande, vi har aldrig mötts

och ändå känner jag igen dig

Du är så unik och så vanlig

Du är mystik, som bär du på en magi,

men så är du så vardaglig

Du är din egen, men nu en del av min kropp

Du är i mina drömmar, du är i varje minut av min vakna tid,

pickar på min uppmärksamhet

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Fröken Stork med Poeter.se id #44161 innehar upphovsrätten